

Bigantxen demokraziaren festa handia

Trantsizio garaiko komunikabideen esamolderik arrakastatsuenak: “Gaur, hauteskunde egunean, demokraziaren festa handia”. Frankismo ondoren hauteskontziak betetzeko ariketa berria zenez, festa handien pareko zerbait bihurtu zen bozka emateko aukera.

Handik omen dator hauteskontzien beatifikazioa, demokraziaren ikono-rik gorena bihurtzeraino. Denboraren poderioz, ikonoa lausotu da: sarritan egiten den edozerk bere distira galtzen du, ezinbestean.

Hala ere, erreferenduma aipatzen den bakoitzean, ahazturiko zirrara sentitzen dugu, demokraziaren festa gurean berpiztuko balitz bezala. Azkenaldian, gainera, “dena erabaki nahi dugu” esamoldea garaitu da, edozein ekimen publiko bozketa baten bidez guztiz zilegi bihurtuko delakoan, magiak ukiturik balego bezala.

Arrazoia daukagun ala ez jakiteko... galdeketa bat antola dezagun! Horren emaitza gure hauteskunde-programarekin bat ez badator, ba, tira, aske gara kanpainan agindutakoa ez betetzeko, “herriak hitz egin duelako” (geuk hitza eman diogulako, gainera). Bestalde, galdeketa gure alde ateratzen bada, erabakia lasai egin dezakegu, herriaren hitza

Iván Giménez

KAZETARIA

@IvnGimnez

Agian, gure buruari galdetu behar diogu ea horrelako ekimenek ez ote dituzten demokrazia eta erreferendumak debaluatzen, “dena erabakitze eskubidea” bigantxen mailara jaitsaraziz

errespetatuz. Herri-galdeketa formula magikoa da, beraz.

Orain gutxi, Burlatako udalak festetan bigantxak jarri ala ez erabakitze, galdeketa deitu zuen: eroldaren %5,7ren babesarekin, bigantxak egonen dira. Bigantxen aurkakoak %5,4 izan ziren:

demokrazia gailendu zuen, burlata-
rren %89k parte hartu ez bazuen ere.
“Herriak bigantxak nahi ditu”, eta kito.
Antzeko galdeketa egin dira Iruñe-
rrian, bigantxen aldeko (Burlata, Noain)
ala aurkako (Uhartea, Barañain) herriak
sailkatuz. Denetan, %15eko parte-har-
tzea gainditu gabe. Demokraziaren fes-
ta izatekotan, oso txikia, txikiegia agian.
Eta beti bigantxen inguruan, hau da, 3.
edo 4. mailako gaiekin lotuta.

Agian, gure buruari galdetu behar
diogu ea horrelako ekimenek ez ote di-
tuzten demokrazia eta erreferendumak
debaluatzen, “dena erabakitze eskubide-
a” bigantxen mailara jaitsaraziz.

Eta are larriago: udalek eguneroko
erabaki bat hartzerakoan galdeketa an-
tolatzen badute, ez ote ditugu banakako
interesak eta gogoak lehenesten? Hu-
rrongo urratsa izan daiteke umeentza-
ko jolas-parkeak kentzea: seme-alaba-
rik ez badut, zertarako parkea? Logika
bera jarraituz, datozen galdeketa izan
daitezke hiri-kontribuzioa ordaintzea
derrigorrezkoa den ala ez; edo garraio
publikoa kendu ala ez, berekoikeria in-
dartzat eta ikuspegi publikoa ahultzen.

Begi-bistatik galdu behar ez duguna:
eledunek erabakiak hartu behar dituz-
te, herria entzun ondoren, baina ardura
delegatu gabe. ■